



ROMAN KREUZIGER

Roman Kreuziger (narozen 6. května 1986) se silniční cyklistice věnoval od jedenácti let, kdy jej trénoval jeho otec, sám juniorský mistr světa v cyklokrosu z roku 1983. Kreuziger dokázal obsadit páté místo v celkovém pořadí Gira d'Italia i Tour de France. K dalším úspěchům patřila vítězství v kratších etapových závodech i několika klasikách. Podle vlastních slov vždy upřednostňoval uvolněnější Giro před nervózní Tour. Během působení ve světovém pelotonu si získal přezdívku Křížák. Po ukončení profesionální kariéry se přesunul do pozice cyklistického sportovního ředitele.

Počátky a amatérská kariéra

Roman Kreuziger pochází z Moravské Třebové. V útlém věku se věnoval fotbalu a lednímu hokeji. Na druhém stupni základní školy se definitivně nechal lákat cyklistikou, která byla ostatně součástí jeho dosavadního života, protože jeho otec, taktéž Roman Kreuziger, se jí také věnoval. V patnácti letech se připojil k juniorskému týmu GS Schumacher-Wetzikon-Saeco, líhni pro švýcarskou profesionální stáj Saeco-Romer's-Wetzikon. V roce 2005 začal nastupovat v kategorii do dvaceti tří let za celek GS Plzeň. V šestnácti letech vyhrál první etapový závod v životě. Jednalo se o italský podnik Giro della Toscana, kde přidal i vítězství v časovce ve druhé dopolední etapě. Koncem roku 2003 se podíval na mistrovství světa pořádané v kanadském Hamiltonu. Nejprve byl šestý v časovce a posléze sedmadvacátý v silničním závodě. V obou případech pochopitelně mezi juniory. V sezoně 2004 přidal další řadu kvalitních výsledků. V dubnu znovu vyhrál Giro della Toscana. V květnu byl nejlepší v Závodu míru juniorů pořádaném v okolí Litoměřic s přesahem do německého města Pirna. Vyhrál zde i dvě etapy a dres pro nejlepšího vrchaře. V září byl nejprve pátý celkově na Giro della Lunigiana a o necelý týden později vyhrál švýcarské klání Grand Prix Rüebliland. Následovalo severoitalské mistrovství světa. Čech byl nejprve druhý v časovce za Němcem Patrickem Gretschem, poté kraloval silničnímu závodu v okolí Verony. V roce 2005 byl druhý v konečné klasifikaci Giro delle Regioni a desátý při Giro della Toscana. Mistrovství světa pořádal Madrid a výsledky měl tentokrát o poznání horší: v časovce obsadil až třicáté druhé místo s odstupem přes tři minuty na vítěze a v silničním závodě byl jednapadesátý.

Profesionální kariéra

2006–2007: stěhování do Itálie a první vítězství

V roce 2006 vstoupil mezi profesionály. Stalo se tak v italské stáji Liquigas, kde podepsal tříletou smlouvu. Po celou tuto dobu mu byl stájovým kolegou Vincenzo Nibali. První sezonu se spíše rozkoukával a tomu odpovídaly i výsledky. V květnu byl padesátý devátý v závodu Kolem Katalánska. V červnu obsadil jednatřicáté místo při Kolem Lucemburska a třinácté při Kolem Slovinska. Během společného domácího mistrovství se Slovenskem obsadil páté místo v časovce s odstupem přes tři minuty na vítězného Ondřeje Sosenku a sedmé v silničním závodě, kterému kraloval Stanislav Kozubek. V září dojel patnáctý v závodu Kolem Polska a umístil se v deváté desítce na rakouském mistrovství světa. Vítězný Ital Paolo Bettini byl rychlejší o výrazných šest minut a devatenáct sekund. Vůbec nejlépe si vedl při říjnové italské časovce dvojic Trofeo Città di Borgomanero. Zde byl s Nibalem druhý za italskou dvojicí Fabio Sacchi – Marco Velo ze stáje Milram.

V roce 2007 byl druhý v prologu Paříž–Nice. Vítězný Brit David Millar byl rychlejší o jedinou sekundu. První profesionální vítězství přišla v Itálii. Konkrétně vyhrál prolog v podobě týmové časovky a první etapu závodu Settimana Ciclistica Lombarda. Celkově podnik dokončil šestý. Druhý v prologu byl i na závodu Kolem Romandie, kde skončil v konečném pořadí šestý. V závodu Kolem Dánska byl druhý v závěrečné časovce a celkově skončil jedenáctý. V září se poprvé v životě podíval na podnik kategorie Grand Tour. Byla jím španělská Vuelta a po třech týdnech zápolení skončil jednadvacátý. Před koncem roku odstoupil z několika závodů včetně silničního závodu na mistrovství světa pořádaném v německém Stuttgartu. Další vítězství přidal v Trofeo Città di Borgomanero, znovu se Žralokem z Messiny po svém boku.

2008: vítězství ve Švýcarsku a první Stará dáma

Start sezony 2008 zpomalilo zranění. První kvalitní výsledek přišel v závodu Kolem Romandie, kde obsadil druhé místo celkově, pouhých třicet pět sekund za vítězným Němcem Andreasem Klödenem. Do té doby byl dvacátý při závodu Kolem Valencie, nedokončil Paříž–Nice, triapadesátý dojel v Amstel Gold Race a jednapadesátý ve Valonském šíp. Červnový závod Kolem Švýcarska vyhrál jako do té doby nejmladší jezdec v historii. Navíc přidal i vítězství v horské časovce v osmé etapě a bílý dres pro nejlepšího jezdce do dvaceti pěti let. Následovala premiérová Tour de France. První horskou etapou byla ta s číslem šest. Jela se v Centrálním masivu a končila výjezdem do lyžařského střediska Super Besse. Vyhrál Ital Riccardo Riccò, později diskvalifikovaný kvůli dopingu, a Kreuziger ukázal své kvality, když byl dodatečně pátý. Celý závod nakonec objel na dvacátém prvním místě a v soutěži jezdců do dvaceti pěti let byl senzačně druhý. Nad jeho síly byl už pouze Lucemburčan Andy Schleck. Třetím do party mezi mladými byl stájový kolega Nibali. Silniční závod na olympijských hrách v Pekingu zakončil třicátý pátý. Při závodu Kolem Missouri byl sedmý v konečném pořadí a znovu nejlepší mladý jezdec. Před koncem roku se stal podruhé vítězem české ankety Král cyklistiky.

2009: vítězství ve Švýcarsku, Španělsku a první desítka z Grande Boucle

Před začátkem roku 2009 podepsal prodloužení smlouvy. V březnu nedokončil Paříž–Nice. V dubnu byl desátý na závodu Kolem Baskicka, který vyhrál Španěl Alberto Contador z Astany. V témže měsíci absolvoval všechny tři ardenské klasiky: Amstel Gold Race (osmnáctý), Valonský šíp (padesátý první) i Lutych–Bastogne–Lutych (čtyřicátý pátý). V přípravě na Tour se mu vedlo mimořádně dobře. Nejprve vyhrál Kolem Romandie, kde byl nejlepší i ve čtvrté etapě a v konečném pořadí mladých jezdců. V závodu Kolem Švýcarska byl třetí celkově. První místo vybojoval

domácí Fabian Cancellara, druhé Němec Tony Martin. Starou dámu otevírala časovka v Monaku. Kreuziger byl rychlý a zaznamenal sedmý nejlepší čas se ztrátou třiceti dvou sekund na vítězného Cancellaru. To mu stačilo na obléknutí bílého trikotu, o jednu sekundu před Němcem Tonym Martinem z Columbie-Highroad.

Liquigas měl ten rok v dobré formě jedoucím Itala Franca Pellizzottiho a mířil s ním na puntíkatý dres nejlepšího vrchaře. To se mu povedlo včetně vybojování ceny pro největšího bojovníka ročníku, ale jen do chvíle, než byl diskvalifikován kvůli užívání zakázaných látek. Ve čtvrté etapě přidal Křižák čtvrté místo z týmové časovky, kterou opanovala Astana. V sedmé etapě z Barcelony do lyžařského střediska Arcalís v Andoře prožil špatný den. Únava a střevní potíže ho stály několik míst v průběžném pořadí. Otázka jídla byla klíčová. Zatímco na Giru s tím Čech problémy nikdy neměl, při Tour se pravidelně stávalo, že někdo z týmu měl střevní potíže. I proto Liquigas začal do Francie po vzoru ostatních stáji vozit vlastního kuchaře. Celý závod se nesl v duchu soupeření Contadora s Lancem Armstrongem v Astaně. Ve dvacáté etapě na vrchol Mont Ventoux se Kreuziger rozhodl nechat na trati zbytek sil.

Díky tomu a vzorné týmové spolupráci se vyhoupl na devátou příčku průběžně. Na té setrval i druhý den po dojezdu celé karavany do Paříže. Na vítězného Contadora ztratil čtrnáct minut a šestnáct sekund. Mezi mladými jezdci byl tentokrát třetí. Vítězem bílého trikotu byl znovu Andy Schleck. První srpnový den se jel jednorázový podnik Clásica de San Sebastián. Původní vítěz, domácí Carlos Barredo, byl dodatečně diskvalifikován kvůli dopingu, a vítězství tak spadlo do klína Kreuzigerovi. V září byl jedním z pomocníků Itala Ivana Bassa na španělské Vuelte. Týmový lídr dosáhl pouze na čtvrté místo, kdežto Křižák skončil šedesátý první. Na vítězného Alejandra Valverdeho ztratil přes hodinu a půl. Přestože se Basso vrátil do vrcholové formy a zdálo se, že český reprezentant nebude mít tolik prostoru pro vlastní výsledky, souhlasil s dalším setrváním ve stáji, která se pro příští sezonu přejmenovala na Liquigas-Doimo.

2010: první na Sardinii, třetí v Nice a sedmý v Paříži

V únoru 2010 vyhrál celkově závod Giro di Sardegna. Při Závodu za sluncem byl původně čtvrtý a nejlepší mezi mladými. Za nejlepším Contadorem zaostal o pouhých dvacet šest sekund. Druhý Valverde byl kvůli dopingovému nálezu diskvalifikován a Roman postoupil mezi tři nejlepší. Umístění mohlo být o jednu příčku lepší, kdyby jej v poslední etapě v Nice o jedinou sekundu nepředčil další Španěl Luis León Sánchez. Pro závod Kolem Katalánska byl určen lídrem své stáje. Po týdenním zápolení u jeho jména svítila číslice osm a manko minuty a dvaceti dvou sekund na vítězného Španěla Joaquima Rodrígueza. V dubnu byl pátý při Amstel Gold